

Begrijp ik het goed dat bestuursorganen bij WOB-verzoeken niet genoeg hebben aan de initiële 4 weken, plus 4 weken verdaging, plus 2 weken respijt na ingebrekestelling, zijnde 10 weken totaal?
Zegge 2 en halve maand?

En bij bezwaar zelfs niet genoeg aan de initiële 6 weken, plus 6 weken verdaging, plus 2 weken, zijnde 14 weken totaal?

Zijnde 3 en halve maand?

En bij instellen van een externe bezwaren commissie zelfs nogmaals 6 weken? Totaal 20 weken?

Zegge 5 maand?

Zijnde in totaal 7 en halve maand?

Bijna tweederde jaar?

Betreffende informatie die al meerdere decennia geacht wordt reeds *actief* openbaar te zijn?

Wellicht is er dan iets dat ik niet begrijp aan het streven in de wet niet-tijdig beslissen.

Noch aan enig streven in de wet openbaarheid bestuur.

Overigens, wist u dat er naast verdaging en consensuele verlenging ook nog zo iets bestond als 'opschorting', middels navraag tot precisering van het verzoek, indien deze niet duidelijk/afgebakend genoeg?

Art 3 lid 4 WOB.

Wellicht kunt u die schamele beweerdelijk 10-15 miljoen veel gemakkelijker vinden door te schrappen in de jaarlijks wederkerende pleidooien voor een transparantere overheid, al dan niet jubelend over hergebruik van informatie, geschreven door duur betaalde ambtenaren en ingehuurd experts?

Overigens ook jammer dat u de rechter tot een nogal domme afhamer-functionaris verklaart, die het beweerdelijke misbruik op geen enkele andere wijze zou kunnen beoordelen.

Terwijl de burger zo geen *enkel* effectief wapen meer heeft om het wijd verspreide misbruik door weigerachtige en trainerende bestuursorganen tegen te gaan.

Ongeacht hoe goedwillend hij is.

Herstel: naar gelang hoe bemiddeld hij is.

Want 165 euro griffierecht wordt een onneembare drempel als weigerachtige en trainerende bestuursorganen regel worden in plaats van uitzondering....een dwangsom hoeven zij toch niet meer te vrezzen, en dat griffierecht maakt op hen juist geen indruk, in tegenstelling tot de burger.

Ook erg jammer dat er, ondanks dat onze WOB rechtstreeks afstamt van de internationale verdragen te Aarhus en Tromsø, er geen enkel internationale vergelijking is gemaakt, terzake het beweerdelijke misbruik, in aantallen, inspanning, kosten, prikkels en rechtszekerheid.

Bij mijn weten bestaan dergelijke vergelijkende onderzoeken namelijk wel degelijk.

En blijkt dat Nederland nog geen fractie van de aantallen, inspanning en kosten spendeert aan de WOB, maar er *wel* onevenredig veel langer over doet om op enigerlei verzoek te beslissen.

De vraag wordt dan vervolgens waarom u er voor heeft gekozen om deze vergelijkende onderzoeken te negeren.

Trouwens, het viel mij recent op dat het Ministerie van Binnenlandse Zaken sedert enige tijd geen faxnummer meer vermeldt op haar website?

Geen werkend faxnummer, bedoel ik.

Is dat bedoeld ter verhoging van de transparantie en openbaarheid, om de burger het indienen van verzoeken en bezwaren makkelijk te maken?

(ik hoor uw Ministerie niet klagen over misbruik en werklust, dus dat zou het argument niet mogen

zijn, toch?)

Of zou diezelfde burger slechts per voorafgaand WOB-verzoek een faxnummer kunnen achterhalen?

Heeft u er weer mooi $4+4+2+6+6+6+2$ weken bij.

15 maand totaal, als ik goed reken.

Ik zie trouwens dat in ieder geval bezwaren digitaal, per webformulier, kunnen worden ingediend.

Alleen moeten die bezwaren dan weer worden nagezonden per post.

Ik wist niet dat dat nog bestond, bij zo'n vooruitstrevend ministerie.

Prettig contact met de overheid, zei u toch?